

Societat | Actualitzat el 06/06/2018 a les 12:05

L'homenatge dels Claret-Arimany a una mare compromesa amb la inclusió dels discapacitats intel·lectuals

La família de Sant Vicenç ha organitzat un berenar per recordar Maria Arimany, fundadora d'un taller de ceràmica per la seva filla amb síndrome de Down

Maria Arimany i Montse Claret, protagonistes de l'homenatge d'aquest dissabte | Arxiu familiar

La Maria Arimany Brossa va néixer a Sant Vicenç de Castellet el 4 de març de l'any 1936, just quan estava a punt d'esclatar la Guerra Civil. Des de ben petita, el seu pare, Salvador Arimany, va fer-la anar a estudiar comerç a Manresa, juntament amb la seva germana, l'Elisa. Això, la Maria, ho recordava sovint: "hi anàvem en tren, cada dia, i la gent del poble no ho entenia; érem unes nenes i, a sobre, dones", explicava als seus fills.

Als 14 anys va començar a ajudar el seu pare amb la petita empresa que havia creat, i anys més tard se la va quedar ella, rebatejant-la amb el nom de Casa Arimany i fent-la créixer dins del sector dels materials de construcció. En aquella època, a més, va conèixer el que seria el seu

marit, Josep Claret, ballant a l'envelat del poble. Van casar-se l'any 1960 i van tenir cinc fills: la Rosa, la Dolors, l'Elisa, la Montse i el Josep.

Tot i seguir dedicant-se en cos i ànima a l'empresa que regentava, la Maria va haver d'adaptar el ritme de vida a la seva penúltima filla, la Montse, que havia nascut amb síndrome de Down. Llavors, durant la dècada dels 70, no hi havia pràcticament cap entitat ni associació que vetllés pels drets i la integració de les persones amb discapacitat intel·lectual. AMPANS feia poc temps que s'havia fundat i la seva activitat, a diferència d'ara, era força incipient. Afortunadament, però, i tenint en compte que vivien en un poble petit, van poder inscriure-la a l'escola de les Dominiques (actual FEDAC): tothom la coneixia i procuraven adaptar-li els continguts docents.

Paral·lelament, la Maria havia contactat amb Ramona Berenguer, una psicomotricista que cada setmana anava a casa seva per oferir-li [a la Montse] sessions d'estimulació corporal i verbal. Va ser allà on es va començar a gestar el que actualment es coneix com el Centre de Desenvolupament Infantil i Atenció Precoç (CDIAP) del Bages. De fet, arrel del tractament a la Montse, la Ramona, juntament amb els professionals Josep Sanjuan i Josefina Bonvehí i la família Claret-Arimany, van obrir el primer centre d'estimulació precoç a Manresa. És per aquest motiu que el grup de pares, mares i experts del centre actuen sota el paraigües de l'Associació Montserrat Claret Arimany, arran de la donació econòmica que la família en qüestió va fer al centre.

Havent complert els 14 anys, i després de repetir diversos cops 4t de bàsica, els mestres de les Dominiques, d'acord amb la Maria, van convenir que l'etapa lectiva de la Montse en una escola ordinària havia d'acabar. Conscient dels pocs recursos que s'oferien en aquell moment per a persones adolescents amb dificultats, la matriarca va decidir agafar les regnes del futur de la seva filla i va habilitar un local que quedava just al costat de la seva empresa per convertir-lo en un taller de ceràmica. El va anomenar Ceràmica Montserrat. Hi anaven cada tarda. Primer elles dues, i després amb més gent, perquè una de les voluntats d'aquell local era acollir gent com la Montse, amb alguna dificultat o discapacitat intel·lectual, perquè pogués estar distreta i sentir-se útil i acompanyada.

Amb l'ajuda d'una professional ceramista que era l'encarregada de dirigir les classes, la Maria i la Montse van idear una manera de fer ceràmica adaptada a tots els alumnes del centre. Així, aquells a qui els costés més fer figures s'encarregaven de preparar xurros de fang per la resta d'alumnes que sí que es veien capaços d'elaborar creacions.

El taller va funcionar durant molts anys, però quan la Maria va fer 70 anys, la seva activitat va anar minvant. Va començar a perdre la memòria i el centre, que tirava endavant gràcies a ella, se'n va ressentir i va acabar tancant. Va morir el 4 de juny de l'any passat, amb 81 anys.

Ara, un any després, la família vol acomiadar la gesta de la seva mare amb una petita festa d'homenatge al taller de ceràmica. Una festa en la qual hi han convidat totes aquelles persones que d'una manera o altra van formar part de la vida del local. Tindrà lloc aquest dissabte, 9 de juny, a la tarda, en el marc d'un berenar informal que pretén recordar la tasca d'una dona que va deixar petja tant en el món associatiu de Sant Vicenç com en la recerca de recursos lúdics i pedagògics per a persones amb discapacitats intel·lectuals.

LA MARIA, SEMPRE AL NOSTRE

Dissabte 9 de juny del 2018,
a 2/4 de 6 de la tarda

Carrer Soler i Puigdollers nº15
Sant Vicenç de Castellet

Era l'any 1991 quan la Maria Arimany va obrir les portes del taller-escola de Ceràmica Montserrat, al seu estimat poble, Sant Vicenç de Castellet, al carrer Soler i Puigdollers núm.15.

La seva voluntat era donar una oportunitat a tothom qui volgués practicar l'art de la ceràmica. Però especialment, el seu desig va ser donar-li una oportunitat a la seva filla, la Montse, de passar bones estones tot creant obres de ceràmica, i anar gaudint del treball mentre anaven arribant els diferents i variats encàrrecs. I així de mica en mica, es va anar creant la tècnica dels "xurros", que la Montse feia amb tanta disciplina i dedicació, i amb tants bons resultats. Malauradament, a mesura que l'ànima de la Maria s'anava apagant, l'activitat al taller va anar mirvant.

És per això que el pròxim dia 9 de juny ens agradaria compartir els records dels bons moments viscuts dins d'aquestes parets, amb tots el que d'alguna manera heu contribuït que el taller funcionés durant més de 18 anys.

Retrobar-nos per compartir un berenar amb el goig de veure peces exposades, que ens faran gaudir del record de la Maria i del seu taller.

Josep, Rosa, Dolors, Elisa, Pep i Montserrat

Targetó que la família Claret-Arimany ha dissenyat per l'homenatge a la seva mare